Č. j. 4 To 320/2021-175

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal v neveřejném zasedání konaném dne 11. srpna 2022 **stížnost odsouzené Klaudie L., narozené xxx**, proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. října 2021, č. j. 11 T 60/2018-151, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzené Klaudie L. **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že podle § 83 odstavec 1 trestního zákoníku odsouzená Klaudie L. vykoná trest odnětí svobody uložený rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 11 T 60/2018 ze dne 29. 6. 2018, jež nabyl právní moci dne 21. 7. 2018, v trvání 12 měsíců. Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku odsouzenou pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou.
2. Citované usnesení okresního soudu napadla odsouzená Klaudia L. stížností, kterou prostřednictvím obhájce Mgr. Ladislava Bárty písemně odůvodnila. Namítala, že okresní soud nepřípadně nereagoval na klíčové okolnosti případu, jež byly odsouzenou uváděny jako důvod pro postup dle § 83 odstavec 1 věty druhé trestního zákoníku. Žádala zohlednit, že trestné činnosti se dopustila ve vztahu k synovi, který již dospěl, dokázal se vymanit ze škodlivého prostředí, vede řádný život, své matce odpustil, snaží se s ní utužovat vztahy a doufá, že mu odsouzená pomůže při výchově jeho čerstvě narozené dcery. Nařízení výkonu trestu v současné době působí spíše kontraproduktivně, neboť zatěžuje normalizaci rodinného života, v žádném případě nepředstavuje ochranu, ale spíše obtíž a nezáviděníhodné znepříjemnění života. Možnost odsouzené pomáhat mu s péčí o dceru by přispěla k normalizaci jeho rodinného života. Návrh na výslech syna byl okresním soudem zamítnut. Poukázala na nálezy Ústavního soudu, z nichž také citovala příslušné pasáže, týkající se nutnosti, aby soudy I. stupně reagovaly na podstatné námitky účastníků v případě rozhodování o nařízení výkonu trestu a svá rozhodnutí dostatečně odůvodnily, kdy je nepřijatelné, aby okresní soudy pouze obecně odkázaly na nenaplnění podmínek pro výjimečný postup a nezabývaly se konkrétní argumentací. Domáhala se, aby soud přihlédl alespoň inspiračně k maximám zakotveným v Úmluvě o právech dítěte, a to ve vztahu k potřebám vnučky. Navrhovala, aby stížnostní soud napadené usnesení změnil a rozhodl tak, že se podmíněně odložené odsouzení ponechává v platnosti při přiměřeném prodloužení zkušební doby.
3. Krajskému soudu v Ostravě byla věc předložena jako soudu stížnostnímu ve smyslu § 146 odstavec 2 písmeno d) tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravný prostředek byl podán ve lhůtě stanovené podle § 143 odstavec 1 tr. ř. a osobou k tomu oprávněnou podle § 142 odstavec 1 tr. ř.
4. Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal podle § 147 odstavec 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející, a po projednání věci v neveřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.
5. Nalézací soud provedl dokazování v rozsahu dostatečném pro své rozhodnutí, když vycházel především z listinných důkazů. Z těchto dospěl k přesvědčivému závěru, že trest, který byl

rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě stěžovatelce uložen, nesplnil účel zákonem předvídaný. Odsouzená měla také možnost se k věci ve veřejném zasedání vyjádřit. Ke svým osobním poměrům uvedla, že synovi Ginovi S. se narodila dcera, která je v Německu umístěna v domově, protože její matka je nezletilá. S vnučkou není odsouzená v kontaktu, ale chtěla by si ji vzít do pěstounské péče, syn bydlí v Ostravě a brigádně pracuje. Se synem má velmi dobré vztahy, ale aktuálně s ním v kontaktu není, protože je to velká vzdálenost. Žádala o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti právě z toho důvodu, že by si chtěla vzít vnučku do pěstounské péče.

6. Soud I. stupně v napadeném usnesení dostatečně rozvedl své úvahy, které ho vedly k závěru, že odsouzená Klaudia L. dosud podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná. Krajský soud na odůvodnění napadeného usnesení v plném rozsahu odkazuje, neboť se s těmito závěry ztotožnil a pouze rekapituluje následující.

7. Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2018, č. j. 11 T 60/2018-61, který nabyl právní moci dne 21. 7. 2018, byla Klaudia L. odsouzena za přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno b), písmeno d), odstavec 3 písmeno b), písmeno c) trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zkušební dobou v trvání 3 let. Podle skutkových zjištění se tohoto jednání stručně řečeno dopustila tím, že nedbala o řádnou výchovu svého syna Gina S., zejména o jeho řádnou školní docházku a vytvářela nežádoucí podmínky pro zahálčivý způsob života, přičemž tak činila po delší dobu a opětovně, neboť v minulosti byla za takové jednání již odsouzena. Během zkušební doby se dopustila další trestné činnosti, a to dne 6. 3. 2019, tedy osm měsíců po právní moci citovaného odsouzení, právně kvalifikované jako jednak přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, odstavec 2 tr. zákoníku a jednak přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), odstavec 2 tr. zákoníku, za kterou byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Dlužno podotknout, že obětí trestné činnosti v tomto případě byla poškozená Anna V. ročník narození xxx a že se jedná o dosouzení za trestnou činnost zahrnující také opětovnost (§ 205 odstavec 2 tr. zákoníku). V současné době předmětný trest vykonává a jeho konec je stanoven na den 13. 10. 2022. Z obsahu spisu je také patrno, že se odsouzená delší dobu zdržovala v Irsku, po její osobě bylo Policií ČR pátráno a do výkonu trestu odnětí svobody byla dodána orgány Policie ČR. Pobyt v Irsku byl vypátrán na základě řešení napadení ze strany odsouzené, která byla zatčena jako pachatel napadení a následně propuštěna.

8. Povinností odsouzené bylo vést ve zkušební době řádný život a nedopustit se jakéhokoli dalšího přestoupení zákona. Této své povinnosti stěžovatelka nedostála, když se dopustila další úmyslné trestné činnosti specifikované výše, za kterou byla také pravomocně odsouzena. Svým přístupem tak prokázala, že není ochotna respektovat rozhodnutí soudu a vést řádný život. Poznatky, které získal soud I. stupně, svědčí pro jednoznačný závěr, že odsouzená nevyužila příležitosti, která jí soudem byla poskytnuta v podobě uložení podmíněného trestu odnětí svobody i přes četné záznamy v opise z evidence rejstříku trestů. V minulosti byly totiž odsouzené Klaudii L. ukládány opakovaně podmíněné tresty odnětí svobody, nepodmíněné tresty odnětí svobody a trest alternativní, konkrétně trest obecně prospěšných prací a jak okresní soud zmínil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nyní projednávané věci bylo již ke zvážení ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody.

9. Soud I. Stupně tak správně uzavřel, že jmenovaná během zkušební doby nedostála svým povinnostem a spáchala další úmyslnou trestnou činnost. Možnosti převýchovy odsouzené v tomto směru byly zjevně nadhodnoceny, a proto za daného stavu nemůže uložený podmíněný trest odnětí svobody splnit svůj účel. Nalézací soud proto postupoval důvodně dle § 83 odstavec 1 trestního zákoníku a odsouzené přeměnil trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců v nepodmíněný trest odnětí svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Matušinská.

10. Pro výkon tohoto trestu byla odsouzená v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) tr. zákoníku správně zařazena do věznice s ostrahou, když zákonné podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice se zvýšenou ostrahou u ní nebyly dány.

11. Ke konkrétním stížnostním námitkám krajský soud dodává následující. Ponechání podmíněného odsouzení v platnosti ve smyslu ustanovení § 83 odstavec 1 tr. zákoníku označuje zákon za postup výjimečný, proto bude pravidlem, zavdá-li odsouzený pachatel příčinu k nařízení výkonu trestu odnětí svobody, že soud rozhodne o přeměně trestu. Zmíněný výjimečný postup pak musí být odůvodněn okolnostmi případu a osobou odsouzeného. Základním předpokladem tak je, že na osobu pachatele k tomu, aby vedl řádný život, není třeba působit výkonem trestu odnětí svobody. V daném případě byla odsouzená již v minulosti postižena celkem 8x ukládáním různých druhů sankcí, a to podmíněných i nepodmíněných trestů odnětí svobody, a trestem obecně prospěšných prací. Nic z toho nevedlo k její nápravě, dopustila se nyní projednávané trestné činnosti, a to i přesto, že byla již jednou kvalifikovaně varována odsouzením za takovouto trestnou činnost. Okresní soud i přes předchozí odsouzení uložil podmíněný trest odnětí svobody, s důraznější zkušební dobou, v níž měla stěžovatelka dostatek příležitostí prokázat, že si této šance váží, využít ji a prokázat snahu po vedení řádného života. Odsouzená se však dopustila další trestné činnosti, celkem krátce po právní moci rozsudku, úmyslné, navíc vůči seniorce. Takové nedostatky v životě pachatelky rozhodně nepatří mezi nikoli nepodstatné, které by mohly být případně vyváženy významnějšími klady druhé podmínky zmíněného výjimečného postupu, kterým jsou okolnosti případu hodné zvláštního zřetele. Za situace, kdy stěžovatelka byla odsouzena za nikoliv základní, ale kvalifikovanou skutkovou podstatu vytýkaného trestného činu, okolnosti zvláštního zřetele hodné však shledat nelze.

12. Tvrzení odsouzené Klaudie L., že by si chtěla vzít svou čerstvě narozenou vnučku do pěstounské péče, jsou v kontextu shora uvedeného irelevantní. Jednak je jmenovaná stále ještě ve výkonu trestu odnětí svobody, jednak z obsahu spisu nevyplývá, že by v této věci činila jakékoliv konkrétní kroky. Nadto lze pochybovat, že by v tomto směru mohla být úspěšná za situace, kdy byla opakovaně odsouzena za přečin dle § 201 tr. zákoníku. V minulosti se zdržovala v Irsku, pro orgány činné v trestním řízení byla nedostupná, vnučka dle jejích sdělení žije v Německu, má matku, byť nezletilou, a otec dítěte žije v České republice, přičemž ze spisu také není patrno, jakým způsobem projevuje sám zájem o nezletilé dítě. Tyto skutečnosti by sice mohly být objasněny výslechem jeho osoby, avšak nic by nezměnily na závěru, že v daném případě přání odsouzené mít vnučku v pěstounské péči, není s ohledem na její osobu relevantní okolností hodnou zvláštního zřetele, která by zakládala důvod pro ponechání podmíněného odsouzení v platnosti. Z tohoto úhlu pohledu pak není třeba doplňovat dokazování výslechem syna odsouzené, zvlášť za situace, kdy ani nejsou ve styku.

13. Nalézací soud tudíž nepochybil, když rozhodl shora uvedeným výrokem, proto krajský soud dle § 148 odstavec 1 písmeno c) tr. ř. stížnost odsouzené Klaudie L. jako nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 11. srpna 2022

Mgr. Renée Freiwaldová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Matušinská.